

מה קרה ואיזו בעיה התעוררה

"תשעה בני-אדם נפצעו בתאונה ב"כביש ירושלים-יריחו".
אך מידע זה, כך מתברר בדיעבד, לא היה מהימן לגמרי, ואולי מוטב לומר: לא היה מדויק לחלוטין.
ומאוחר יותר, אכן בא התיקון.
"לתשומת לב העורכים", נאמר בהודעת התיקון שהועברה אף היא באותו טל-פרינטר, "בידיעת עתיים כ"ד על 9 בני-אדם שנפצעו בתאונה בכביש ירושלים-יריחו, יש לשנות את הפתיחה לידיעה, וצריך להיות: 9 פועלים ערביים נפצעו." ואני הרי אינני צריך להסביר לכם

והנה הבעיה אשר התעוררה:
היצורים שנפצעו, שהגיעו לבית-החולים הקרוב, ושכתב עתיים דיווח על פגיעתם למערכת הרחוקה, היו בעלי שתי ידיים, שתי רגליים, ראש, שיער, שיניים וציפורניים. להבדיל מיונקים דומים אחרים, היו היצורים הללו גם הולכי על-שניים.
יצורים אלה נקראים בדרך-כלל בני-אדם. בדרך כלל, אך לא תמיד. בהחלט לא תמיד.
הכתב שהעביר את הידיעה בגירסתה הראשונה אומנם סבור היה, על-סמך

בכביש ירושלים-יריחו קרה הדבר. אין שום דבר מיוחד בכביש ירושלים-יריחו. סתם כביש. אספלט, אבני-דרך וכמה מהמורות. לא היינו טורחים להזכיר את הכביש הזה בכלל אלמלא התעוררה הבעיה.
מה שקרה בכביש ירושלים-יריחו היה תאונה. שום דבר מיוחד לא היה בתאונה הזו. רבות כמות מתרחשות יום יום. קריין החדשות מודיע עליהן כש-דוק סינתטי של עצבות מכסה את עיניו. לא היינו מזכירים כלל את התאונה ה"זאת, אלמלא התעוררה הבעיה.
והנה מה שקרה:
נשמע קול חריקת בלמים, ברזל בברזל פגע, הפלדה נקרעה, ועד מהרה נשמעו גם זעקות הכאב. הבשר החי נחתך, עצימות נשברו, הדם זרם כמים. אחר-כך היה שקט יחסי, ונשמעו רק אנקות ה"כאב. תישעה נפצעו בתאונה ההיא ב-כביש ירושלים-יריחו, ואף-על-פי-כן לא היינו נדרשים לכך כל-עיקר אלמלא התעוררה הבעיה.

תשומת לב העורכים:
תוספת לידיעה
בידיעת עתיים כ"ד על 9 בני-אדם, שנפצעו בתאונה בכביש ירושלים-יריחו, יש לשנות את הפתיחה לידיעה, וצ"ל:
9 פועלים ערביים נפצעו

מהו ההבדל בין בני-אדם ובין פועלים ערביים. הרי אנחנו כולנו במדינת-ישראל, אנו חיים — היצורים שנפצעו, הכתב, העורכים, הטלפרינטר, וכל היתר.

הדיווח והנתונים החיצוניים, כי מדובר בבני-אדם, ואכן הוא פתח את ידיעה כ"ד (24) של סוכנות הידיעות עתיים שנשלחה בטלפרינטר באותו יום במילים:

תאונות הן מאורע תיקשורתי. בדרך-כלל זהו מאורע תיקשורתי שולי למדי, אלא אם כן מעורבים בתאונה אנשים בעלי-שם. מה שקורה הוא זה: נפגעי התאונה מגיעים לבית-החולים הקרוב, ומשם מגיע המידע לכתב עתיים הקרוב, הדואג להעביר את המידע למערכת ה"רחוקה. במערכת הרחוקה משתמשים ב"ידיעות על תאונות כדי לסתום פירצות פה ושם, בדפים האחוריים של העיתון. כל זה לא היה מעניין כל-כך, אלמלא התעוררה הבעיה.

הוד-מחלתו והוד-מעלותיה או: לחם ומרגרינה

המכוניות הארוכות עצרו בזו אחר זו מול פתח חווילתו של היהלומן-מלונאי חיים-משה שיפצר, ולאורך שורת פנסים סיניים זהבהבים עשו האורחים המכובדים את דרכם אל הגן שכוסה בגג ב"קלטי מיוחד ביגלל החורף. בבריכה ה"מחוממת טבלו בדיצה כמה נערות-זוהר

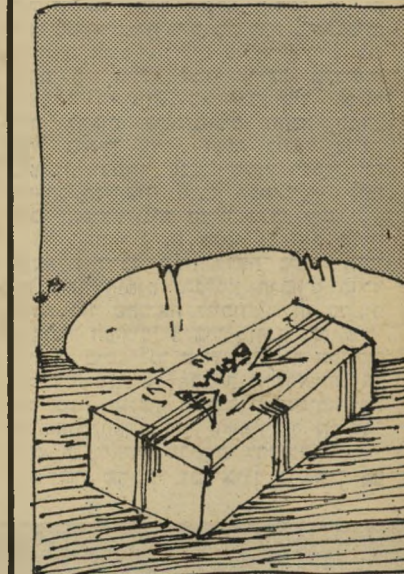
לאט, חביבי. אתה בטח חזק מאוד באי-דיאולוגיה. מפא"ניק הגון כבר לא ייצא ממך. אני אתן לך דוגמות, אז אולי תת-פוס משהו.

עיקר האיכרים

למשל, אתה חושב שזה מיקרה ש"בבחירות לכנסת היה פיקשוס, ובבחי"רות להסתדרות היה ניצחון כביר? לא מיקרה. ההסתדרות, חביבי, זה כור, זה הסנה, זה בנק הפועלים, מה זה הכנסת? הכנסת בוחרת את מבקר המדינה, מק-סימום, ואולי גם את השגריר בלוקסמ"בורג, אפילו זה אני לא בטוח. או, למשל, אתה זוכר שניסו לטפס על הקיבוצים? מייד ניערנו אותם, חביבי. הקיבוצים, אדוני, זה לא אידיאולוגיה, זה דבר חשוב. שם יש מיפעלים, שם עושים עגבניות, זה משהו.
עוד לא הבנת על מה אני מדבר, מה? אני רואה בעיניים שלך שלא הבנת. תראה במשרד-הביטחון. ריאור-גניציצה, איחודים, קיצוצים, קישקושים הוא רוצה לעשות שם השר-ביטחון שלך, אריק שרת. זה הוא יכול לספר לתמ"י, אם הוא רוצה. אולי הם אוהבים סי-פורים כאלה. מפא"ניק טוב לא קונה לוקשים. ריאורגניטור נעשה לנו השר עם-טיק הזה. על מי הוא בא לעבוד? על מי שהמציא את העבודה? אדוני! פה מדובר בדברים החשובים באמת!

ואיך שהוא נכנס להצביע רואה אותו זה עם הזקן ממפ"ם, יאיר צבר, וגם הוא בוער לו להצביע. בקיצור, סמטוכה אחת גדולה.
חלש, חלש אצלנו השפויים כל הענף של האידיאולוגיה. רגע אחד חשבתי ש"עבר חוק הגולן, ונגמר הברדק, אז איפה. רק מתחיל. הנה, בא המושבניק הוא מנהלל, אתה יודע על מי אני מדבר, זה שדיין היה ב"דרוד שלו, אריק נחמסון, ומה יש לו להגיד? שהחינוך הסוציאלי-ליסטי הביא להפקרות במדינה. תשמע, בינונו, גם אני חושב ככה, אבל מאיפה הנחמסון הזה יודע בכלל מה זה חינוך סוציאליסטי, אני שואל את עצמי. איפה הוא קיבל חינוך כזה? בקובה? אצל מאו? אם הנחמסון הזה יודע מה זה סוציאליזם, אז אני אננס.

המאבק במשרד-הביטחון מוכיח לנו, האנשים השפויים במדינה הזאת, שלא הכל אבוד. מה שאתם שומעים, דווקא המאבק הזה. זה מראה שמפא"י הישנה והטובה עדיין חיה וקיימת, ועוד כוחה במותניה וליחה הידוע לא נס.
מה שהיה חשוב וטוב במפא"י זה, שתימדי ידעו מה חשוב באמת. היה סדר-עדיפויות נכון, מה שנקרא. לא ביזבוז זמן, כוח ומשאבים על שטויות. התרכזו בעיקר. ריכזו הכוח זה עיקרון חשוב בכל אסטרטגיה נכונה.
עכשיו, במה היינו חלשים תמיד, אנח"נו האנשים השפויים? באידיאולוגיה ל"משל היינו חלשים. מה שנכון נכון. רואים את זה עד עכשיו. בא הרבע-עוף הזה, בנין, כולו ממולא בתרופות, מה שנקרא גפילטע-איש, ובאידיאולוגיה הוא מסובב את כל המערך סביב האצבע ה"קטנה שלו, שזה אולי החלק היחיד בגוף שלו שנשאר בריא ושלם. מוציא מהשרוול איהו חוק-גולן-מה-שמוק-גולן, והמערך כמרקחה. כצ'לה-בוס אריאיד-קוראים-לו רוצה להציע זה, ויוסק'ה שריטפס אריאיד-קוראים-לו רוצה דווקא החיפך. זה שהיה במישרת, מה-שמו, רוזולי, מצלצל מיד לישראל לווינשטיין,

עוד לא תפסת? פשוט מאוד: מה שמפא"י תמיד הבינה הוא שהעיקר זה איפה הג'ובים נמצאים ולמי הולך הכסף, חביבי. אידיאולוגיה, ערכים וכל הסיפורים האלה, מי שרוצה להתעסק עם זה ישיה לו לבריאות. בשביל זה יש לנו אנשים שמתעסקים עם ספרים, יז"ה-סטימצקי, אלף-בית יויו, כמה שאתה רוצה. נותנים להם איהו פינה ב"דבר", ושעישו שם חיים.
אבל כשהולך השר שלך לביטחון להת-עסק עם העיקר, פה מכניסים בתמונה אנשים רציניים. זה לא יעבור, חביבי. מישרד-הביטחון זה לא רמת-הגולן! אנחנו יודעים איך זה מתחיל, ויודעים איך זה נגמר. היום הוא מספר לנו על כמה שנויים אירגוניים, ומחר הוא יבטל חוזים עם כור, ויתחיל לעבוד עם דיס-קונט! הו, חביבי, עכשיו אתה תראה מה זה הסתדרות לוחמת! סולידריות על-ידים זה התול סיאמי! בעניין כזה, אדוני, יכול הפולני הזה שלהם, ואלנסה, לעבור קורס רציני מאוד אצל הפולני שלנו, ירוחם משק! אריק שרת הזה יכול להפיל פצצות אטום על מוסקבה, ולפור גז עצבים על ניו-יורק, אבל כש"מפא"י נלחמת על העיקר, אז היא נל-חמת!

והוא לא מספיק לסתום את הפה, וכבר באים לך מהצד השני שלושת ה"מוסקטים האלה, עוד פעם יוסק'ה שרימפס, איך לא, ועוד פעם יאיר צבר וגם שולמית אלונת, ועושים מיפלגה חדשה: אומץ-חומץ. זה כבר באמת השכיב אותי מצחוק. אנחנו צריכים אצ"לנו את מצפן במיפלגה, אני שואל אותך? כ"כ, אני יודע, הם יעני ציונים, אז מה? אתה חושב שבמצפן אני לא אמצא לך כמה ציוניסטים טובים?
זהו, רק כמה דוגמות נתתי לך שתראה מה"זה ברדק הולך שם. אבל מה? ב"אידיאולוגיה תמיד היינו חלשים. זה לא חדש. אתה לא זוכר מה זה היה מפא"י? כל הזמן צעקות וריבים, מתפל"גים לשם ונפרדים מפה. סיעה א', סיעה ב', פריגי נגד ארל כצנליאטם, בבה נגד סבא. המיפלגה הזאת אף פעם לא ידעה להחליט מה יותר טוב, מדינת-סעד או מדינת-רוחה, לגרש את כל הערבים ו"להשאיר כמה, או להשאיר את כל ה"ערבים ולגרש כמה.

גרינה! כיסני מרגרינה מבושלים בלחם-לח! לחמרגרינה בצורת מימרה ולחמ"ר גרינה בצורת פילח"אשכוליות! עגונות להמ"ר ופשטידות לחמ"ר, סלטים מעו"ר צבים ביד-אמר ורביכות טעימות להפליא, הכל מלחם ומרגרינה!
וכטוב ליבו של הוד-מחלתו בלחם ו"במרגרינה, הייתם צריכים לראות איך יצא בריקוד הטאנגו הראשון של הערב עם אחת מהוד-מעלותיהן, כשהוא קורץ לכל עבר ואומר לכולם שלא יספרו ל"זוגתו!
אכן, מה שהלך שם.
אחד מעיתונאי-הצמרת לא התעצל, הלך למיטבה, ולצהלת קוראיו פירסם למחרת היום מימשה שנתן לו השף: לוקחים לחם ומשרים אותו בשמרים למשך שבועיים עד שהוא מתחיל לתסוס ולהעלות עובש. מגרדים בזהירות את ה"עובש ושמים בצלוחית בצד. עכשיו נוט"לים את המרגרינה, ובעזרת פינצטה רפר"אית מחזירים את העובש. מניחים למר"גרינה לשכב יומיים בשמש החורף, ו"ומגישים בתור גבית רוקפור!
אפשר לקשט במירורי לחם.

לחם ומרגרינה פילחי אשכוליות
הידועות בהוד-מעלותיהן, והמלצרים סבבו בין האורחים כשמגשי שמפניה צרפתית, מרטיני-וודקה ופינקולדה לגב"רות נישאים על זרועותיהם!
מי לא היה שם? השר מרידור בא עם אשתו, ואפילו גנדי קפץ לרגע. בא חיים קופמן והגיע גם גניש. השר שרון נכנס לראות, והד"ר הכט ממגורות דגון טעם קזית מן השמפניה למרות הוראות הרופא. היו שם מיליונרים ומדינאים, ח"כים ועיתונאי-צמרת. כולם באו ל"מסיבת העצמאות שערך היהלומן-מלונאי כאשר השיגה ישראל את עצמאותה ה"מוחלטת ואחרות השגרירויות עזבה את תל-אביב בדרך הארוכה למסרבה. הכל ציפו, כמובן, בקוצר-רוח למסרם הערב, הוד-מחלתו ראש-ההמשלה, ואכן, גם הוא לא איכזב, א"סיכי לקראת בואו סופקו להוד-מעלותיהן חלוקי-מגבת ארוכים. נו, ואחרי שהגיע ראש-ההמשלה, אפי"שר היה להתחיל גם בחלוקת הכיבוד המוצק. הייתם צריכים לראות מה הלך שם! כדורי לחם צרפתי מטוגנים במר-